

Poloha horní hranice lesa ve Vysoké Asii a její vztah k teplotním poměrům

Zpracovala: Alina Yakubouskaya
Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Václav Tremel, Ph.D.

Předložená bakalářská práce Aliny Yakuboskaye „**Poloha horní hranice lesa ve Vysoké Asii a její vztah k teplotním poměrům**“ obsahuje 67 stran textu včetně seznamu literatury a 13 stran tabulárních příloh. Autorka se zabývá významným ekologickým fenoménem – horní hranicí lesa – v geografickém regionu se zaznamenanými nejvyššími polohami tohoto ekotonu.

Práce je členěna do 8 základních kapitol, přičemž významnou část práce (celkem 7 kapitol) tvoří rešerše problematiky a praktická část je zahrnuta v rozsáhlejší závěrečné kapitole. V Úvodu je stručně nastíněno řešené téma a jsou zde jasně stanoveny cíle práce. V dalších kapitolách jsou uvedeny různé definice horní hranice lesa (dále HHL) na základě řady zahraničních prací a následuje detailní charakteristika faktorů ovlivňujících polohu a tvar HHL včetně představení základních teorií vysvětlujících existenci a charakter tohoto ekotonu. Zvýšená pozornost je pak v souladu se zaměřením práce věnována teplotním indikátorům polohy HHL. Nedílnou součástí práce je fyzicko-geografická charakteristika studovaného území, kde je hlavní pozornost věnována především klimatickým a vegetačním poměrům v jednotlivých pohořích Vysoké Asie. V poslední kapitole jsou prezentovány a diskutovány výsledky vlastní praktické studie, zaměřené na výpočet a analýzu základních teplotních charakteristik pro určené polohy HHL v zájmových oblastech.

Předložená práce je po formální stránce zpracována na dobré úrovni, obsahuje jen několik málo překlepů či drobných chyb, které jsem vyznačil přímo do textu, grafické i tabulární přílohy jsou přehledné a pečlivě zpracované. Z formálních připomínek je nutné vytknout chyby v názvech periodik uvedených v seznamu literatury (např. opakovaně „ekology“ místo „Ecology“) a několik překlepů, které však zásadně mění význam sdělení (např. poloha HHL v 8000 m n.m. na Nanga Parbat – s.36, rychlost větru 15 km/s – s.40 apod.). Popis geomorfologických a geologických poměrů zájmových pohoří Vysoké Asie vychází téměř výlučně z jediné publikace Černíka a Sekyry (1969), ačkoli k tématu jistě existuje řada primárních zdrojů.

Po odborné stránce je studie zpracována na velmi dobré úrovni, autorka na základě pečlivé rešerše a následných vlastních výpočtů teplotních ukazatelů přináší zajímavé poznatky. Proč se však autorka zaměřila pouze na teplotní indikátory horní hranice lesa, ačkoli sama uvádí, že se na formování ekotonu podílí celá řada fyzickogeografických faktorů? Z dostupných databází je jistě možné zjistit i další klimatické ukazatele (např. amplituda teplot, srážky apod.) resp. charakteristiky reliéfu (vertikální členitost, orientace svahu apod.). Z pohledu geografa bych také ocenil bližší představení pojmů z oblasti fyziologie rostlin, kterými se autorka hojně zabývá v rešeršních kapitolách práce. Při výpočtu teplotních ukazatelů pro vybrané lokality HHL v zájmovém území dle mého názoru hraje významnou roli vzdálenost od klimatické stanice, resp. její poloha.

Autorka prokázala dobrou schopnost práce s širokým spektrem zahraniční literatury, v praktické části pak samostatně zpracovala data k vytvoření teplotních indikátorů HHL, výsledky kriticky hodnotí a diskutuje.

Předložená studie dle mého názoru splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Doporučuji proto komisi přijmout práci k obhajobě a hodnotit ji stupněm výborně.

V Praze 13.6.2011

RNDr. Dušan Romportl, Ph.D.